

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTENFEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: B. H. H. ZWEERS ♦ W. A. H. REGOUT
A. A. STHEEMAN, ♦ MEJ. C. H. M. BOEREE, ♦ F. J. M.
BOURDREZ ♦ A. W. NOTENBOOM

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEEDE JAARGANG — No. 5.

VRIJDAG 20 OCTOBER.

INHOUD: D. S. C.: Almanak 1923; Bestuurssamenstelling Soc. Phoenix. — D. S. B.: Delftsche Stud. Schietver. „Soranus”. — Centrale Commissie van Studiebellingen. — Vereenigingsleven: Lezingen Pract. Studie en Vrije Studie; Duitsche excursie Pract. Studie; D. S. V. „Onze Koloniën”; Bestuurssamenstelling „Sanctus Virgilius”. — Gedachten en Gedichten: Het Ion; Een sprookje van Andersen. — Technische Hoogeschool. — Familieberichten.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

ALMANAK 1923.

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten-Almanak maakt hierbij bekend dat de sluitingstermijn voor inzendingen op 1 November a.s. is vastgesteld.

Ingekomen mengelwerk: nihil.

Ingekomen teekeningen: 1 zegge één.

Ingekomen varia: nihil.

Tot dusver heeft $\frac{1}{10}$ % der Corpsleden ingezonden. Helpt ons dit percentage te verhoogen!

Secretarissen van Corpsverenigingen die hunne jaarverslagen en bestuurssamenstelling nog niet ingezonden hebben maken wij opmerkzaam op Hoofdstuk XVI, art. 2, sub g en h der Corpswet.

Secretarissen van algemeene studentenverenigingen en corpsdispuutgezelschappen worden dringend verzocht ten spoedigste hun bestuurssamenstelling en voor zoover het vakverenigingen betreft hun jaarverslag in te zenden.

Tevens vestigt de Commissie er de aandacht op dat de lijst van repetitoren 1 November zal worden opgemaakt. Zij, die op deze lijst wenschen voor te komen worden dringend verzocht zich schriftelijk bij de Redactie op te geven.

Redactie-adres: Oude Delft 35.

Societeit Phoenix.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

W. van Osselen, President.

J. van den Berg, Secretaris.

G. Jannink, Thesaurier.

J. L. Bienfait, Bibliothecaris.

J. Ph. A. van Lookeren Campagne, Comm. van het Consumabel.

C. A. van Diggelen, Comm. van den Inventaris.

N. M. Roodenburg, Vice-Secretaris-Archivaris.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHIETVEREENIGING „SORANUS”.

Waar Soranus niet, zoals de andere onderverenigingen van den Bond, in den Novitiaatstijd een demonstratie op de Societeit kan houden, vanwege het groote gevaar, dat zooiets zou opleveren voor de eigendommen van den D.S.B., maken wij gebruik van

de gelegenheid, in deze kolommen nogmaals uwe aandacht te vestigen op het bestaan van een Studenten Schietvereniging, die u, onder de leiding van ervaren baancommissarissen, vermag af te richten tot geoefende schutters.

De geregelde oefeningen op de baan aan de Oostsingel zijn reeds weer begonnen. Maak ook gij daarvan gebruik ter verhooging van de weerbaarheid van uzelf en van ons Vaderland.

Gelegenheid tot kennismaken op Dinsdag 24 Oct. a.s., des n.m. 2—4 uur, op de baan.

N.B. Van onderverenigingen van den D.S.B. kunnen ook niet-Bondsleden lid zijn.

CENTR. COMMISSIE V. STUDIEBELANGEN

CENTRALE COMMISSIE.

Voorzitter en Secretaris zullen iederen Donderdag — uitgezonderd in de vacantiën — van 11 $\frac{1}{2}$ tot 12 $\frac{1}{2}$ uur spreekuur houden op Voorstraat 107.

REGLEMENT CENTRALE COMMISSIE.

Het definitieve Reglement der C. C. is in druk verschenen en wordt kosteloos ter beschikking van alle vakverenigingsleden gesteld. Zij zijn verkrijgbaar bij de bediende Bloklander in de Keuken van het Hoofdgebouw der T. H.

LEZINGEN-AGENDA.

De Secretarissen der verschillende Vereenigingen, die lezingen organiseren worden hierbij nog eens herinnerd aan het bestaan der lezingen-agenda in den Boekwinkel der firma Waltman. Zij worden verzocht datum en onderwerp eener lezing, onmiddellijk na het vaststellen daarvan op die agenda te plaatsen; andere Vereenigingen kunnen dan daarmee rekening houden. Zoodoende kan voorkomen worden dat op een avond twee, soms drie lezingen tegelijk vallen, zooals het vorige jaar nog verscheidene keeren gebeurde.

VEREENIGINGSLEVEN.

PRACTISCHE STUDIE EN VRIJE STUDIE.

Door de Vereenigingen „Practische Studie” en „Vrije Studie” is gezamenlijk een lezingenreeks georganiseerd op de avonden van Maandag 23, Donderdag 26 en Maandag 30 October a.s., in het gebouw voor W. en S. Spreker is Prof. Dr. Max. Eisler, hoogdeeraar aan de Universiteit te Weenen, met als onderwerp „Alt Delft, Kunst und Kultur”.

Prof. Eisler is een buitenlander die een grondige kennis over Holland en de Hollandsche Kunstgeschiedenis bezit. Hij studeerde te Utrecht en onderhield ook daarna op allerlei wijzen de betrekkingen met ons land; in verband hiermee zij b.v. herinnerd aan de buitengewoon geslaagde lezingen die prof. Eisler het vorige jaar voor „Practische Studie” hield. De bovengenoemde lezingreeks is te beschouwen als inleiding tot een meer uitgebreid boekwerk, dat prof. Eisler voornemens is te publiceren over Delft en de eigenaardige beteekenis dier stad ten opzichte van Holland op economisch, artistiek en cultureel gebied, zoowel vroeger als thans.

DUITSCHER EXCURSIE „PRACTISCHE STUDIE“.

Deelnemers aan de Duitse excursie, die gefotografeerd hebben, worden vriendelijk verzocht hun negatieven, genummerd, en met een lijst van de gemaakte opnamen, vóór 5 November te willen zenden aan J. C. Stoffels, Oostsingel 12c, die voor de verkrijgbaarstelling der afdrucken zal zorgen.

D. S. V. „ONZE KOLONIEN“.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

G. Lieth, President.
H. de Fouw, Secretaris.
P. H. Markies, Penningmeester.
Th. Resink, Vice-President.
Kandjeng Pangeran Ario Hadinegoro, Vice-Secretaris.

Het Bestuur der R.K. Studentenvereniging „Sanctus Virgilius“ heeft zich als volgt samengesteld:

Voorzitter: Fr. Wijffels.
Onder-voorz.: G. Verlinden.
Secretaris: H. Poelmann.
Penningm.: J. Hofhuis.
Beheerder: C. Mariman.
Onderbeheerder: A. v. Mourik.
2de Secretaris: W. Boekelman.
Bibliotheecaresse: Mej. M. Kaag.
Federatie-afgev.: J. Rademaker.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

HET ION.

I.

Daar was een ion zoek.

Op het laboratorium waar dit ontzettend feit had plaats gevonden werden alle telefonen in werking gesteld en op alle gebouwen der Hoogeschool vloog het ontstellende bericht af als een schok die de wetenschappelijke muren deed wankelen.

De verwarring die volgde was ontzettend. Iedereen liep rond en riep: „Er is een ion ontvlucht, weet gij het al, er is een ion ontvlucht“. Met doodsbleke gezichten kwamen hoogleeraren zalen binnen stormen en zeiden: „Er is een ion zoek, en dat nu wij zoo moeten bezuinigen, het is een nationale ramp“. Soms kwamen zij wel driemaal dezelfde zaal binnen, zoodat het een totaal overbodigen indruk maakte. Dit bewijst wel hoe groot de verwarring was. Een assistent liep steeds door één deur in en één deur uit, met regelmatige tusschenpoozen, zoodat een wetenschappelijk aangelegde technoloog een stopwatch had genomen en zijn omlooptijd controleerde. Men zag hoogleeraren elkaar op trappen tegen komen en elkaar zwijgend de hand drukken. Ja, er was één die zich bekruidde en sprak: „Er is een ion ontvlucht, nu moge God ons bijstaan“.

Hoe het gebeurt was wist niemand. Waarschijnlijk was het door het openstaande raam van het Analytisch laboratorium naar buiten gesprongen. Toen de hoogleeraar het miste zei hij tot zijn assistent: „Ik ben een ion kwijt, wilt u dat even voor me opzoeken“. De assistent was het Oude Delft opgestormd en het laatste wat men gezien had was het ion verdwijnende om den hoek van de Peperstraat en de assistent er achter aan hollende. Sedert had men geen van beiden weër gezien. Wat was er van hen geworden. Had het ion den assistent op een eenzame plaats gelokt en daar vernietigd. Niemand wist het.

En terwijl binnen de muren der Hoogeschool deze gebeurtenis de wereld schokte, lag Delft daar net zoo rustig of er niets gebeurd was. Er gingen menschen langs de straten en een meid schrobde de stoep, en een bakkersknecht verkocht brood uit een kar en... ja lezer er was zelfs een oude man die een pijp rookte in de zon. En dat alles terwijl er een ion zoek was.

Voor één der ramen stond een hoogleeraar en zag verachtelijk op dit alles neer. „Ha“, siste hij, „het plebs! Daar gaan ze en schrobden de stoep en rooken pijpen en verkoopen brood terwijl er een zooveelste gedeelte van een lading van 96540 coulombs zoek is. Maar mijn God! 96540 coulombs!!!! Toen zei hij met kwaadaardig genoegen: „Ik zou die bakkersknecht wel eens willen zien als dat ion opeens op hem neer kwam vallen“, en hij wreef zich in de handen.

II.

Plotseling kwam er een telegram uit Bombay.

„Ben ion op het spoor, zendt geld! Jansen.“

De vreugde was enorm, geld werd gezonden. 's Avonds kwam een nieuwe dépêche: „Ion vertrokken naar Japan. Reist vermomd als zendeling. Jansen.“ Als zendeling!

Welk een doortrapte sluwheid in dit ion. Dagelijks kwamen nu telegrammen die bewezen wat voor een zware vervolging het was.

Het ion had een verbazende handigheid om zich te vermommen. Nu eens reisde het als handelsreiziger, dan weer als juf-

frouw van gezelschap. Eenmaal ging het aan boord als Chineesche koelie en eens had het zich aangesloten bij een stel andere ionen en reisde vermomd als azijnzuur. Maar steeds luidden de laatste woorden van elk telegram: „Zendt méér geld“.

In de Tweede Kamer begon men hierover te interpeleeren, en eens stelde de afgevaardigde van Broek in Waterland zelfs de volgende vragen:

1e. „Wat is een ion?“

2e. „Is een ion een kostbaar iets en zoo ja,

3e. „Is dan zijn waarde van dien aard dat de gemaakte onkosten in evenredigheid zijn met zijn waarde en zoo ja, enz.“

Toegegeven moet worden dat men waar kreeg voor zijn geld. De spanning was ongelooflijk. Op den krans der hoogleeraren hield men op een groote wereldkaart met vlaggetjes den loop der gebeurtenissen bij. Men kon de wilde jacht er op volgen vanaf den hoek der Peperstraat tot Japan toe. Dagelijks kwamen communiqués uit. Men hoopte, men vreesde, men sidderde, ja men gokte. De hoogleeraar, van wie het ion was, nam zóó maar weddenschappen van 3 tegen 1 op zijn ion aan. Soms verloor men wel 3 gulden op een avond.

Eindelijk kwam het triomfantelijke bericht: „Heb hem. Chineesche kroeg, Chineesche jenever. Ion onder tafel. Jansen.“ De vreugde was kolossaal.

En toen eindelijk kwam de dag dat de trein van 10.44 uit Rotterdam den assistent en zijn prooi binnenvoerde. Het was een grootsch moment. Het perron zag zwart, want zoowel de hoogleeraren als de pedels hadden hun zwarte hemden aan. Toen de trein binnen kwam ging er een siddering door de menigte. Onmiddellijk begon aan het eene einde van het perron het Muziekcorps van de „Gist en Spiritus“ „Jopie Slim en Dikkie Bigmans“ te spelen, terwijl aan het andere eind de Harmonie: „Kunst door blazen“ het „Wien Neerlandsch bloed“ blies en een koor van amanuensissen en bedienden het volgende toepasselijke vers zong:

„Wien Neerlandsch ion heeft terug gebracht,
Van vreemde smetten vrij...ij.
Dien hebben wij hier opgewacht,
Hee..eel ui..ui..t Ja..a..pan kwam hij.
enz.“

De coupé ging open. De assistent stapte uit. In zijn hand had hij... een doos, en in die doos het ion. Toen trad de eigenaar van het ion naar voren. Hij nam de doos, hij opende ze, een kreet van ontzetting: Aller haren rezen gelijk te berge. Wat was er gebeurt. Het ion was geen ion meer, het was zijn lading kwijt, het was een gewoon vulgair atoom geworden.

Wat daarna volgde kan alleen de Delftsche Centrale, ik bedoel de „electrische“ verhalen.

Het ion moest opnieuw geladen worden. Dagen lang stookte men de vuren. Wagons kolen rolden aan. Laat ik kort zijn. Men lapte het ion op zoo goed en kwaad als het ging. Maar nooit werd het geheel het oude. Die Chineesche jenever had hem genekt. Scientificus.

EEN SPROOKJE VAN ANDERSEN.

Er was eens, het is niet lang geleden, een dag waarop ik afscheid nam van een goed vriend van mij. Veel waren wij samen geweest in onzen jeugd; wij hadden met elkaar geknikkerk en gebuut, op dezelfde school geweest en hetzelfde godsdienstonderwijs genoten. Toen geraakten wij in onze puberteitsjaren en naderde het oogenblik waarop wij van huis moesten om te gaan studeeren. Weer waren wij één in onze keus: ingenieur wilden wij worden. Echter kwam werktuigkundige studie-zin op in hem, civiel-technische dorst in mij. En den dag na onzen groentijd, toen wij onze eerste les gingen volgen — hij op de Nieuwelaan, ik op Jaffa — begon onze verwijdering. Steeds zeldzamer ontmoetten wij elkaar; eindelijk zag ik hem in 't geheel niet meer. Dit duurde verschillende jaren.

Totdat plotseling op een vervelend motregen-middag, toen ik tot overmaat geodesie bedreef, ik hem plotseling voor mij zag staan. Hij zag er ellendig uit, ongeschoren en met afwezig sturende oogen.

„Ga mee“ zeide hij met doffe stem, „ik moet je wat laten zien; vraag me niets als mijn leven je nog wat waard is. Volg me.“

Door vreemde voorgevoelens omtogen stond ik op en vergezeld hem door de natglimmende straten. Onze weg voerde naar de stalhouderij van den heer Wolf, waar een brikje uitgezocht werd; daarin begon toen een lange, doch talloze malen onderbroken tocht. Het eerst werd gestopt voor het huis Noordeinde 1, alwaar eenige bestuurders der D. S. Fotografen-Vereeniging — in een rijk gemeubileerd vertrek woonachtig — met behulp der Vereenigings-Brownie een slecht gelijkend portret maakten. Na een half uur wachten stegen wij weer in onzen brik, thans voorzien van een dozijn nog natte afdrucken. In gestreken draf ging 't naar het Stadhuis, waar met veel geduld en goede woorden een paspoort en een militiebewijs benevens een bewijs van goed gedrag werden verkregen.

Toen wendde de brik het roer en voerde ons yer buiten Delft, naar een sportterrein; het voorbeeld van mijn vriend volgend, verwierf ik daar een diploma van lichamelijke geschiktheid; in een klein loodsje werden wij tevens ingeënt tegen ziekten. Weer terug naar de stad, begon het van voren af aan, naar winkels en magazijnen, bureaux en particulieren, steeds verder de adreslijst afwerkend, die mijn vriend aan den koetsier had gegeven. Doodmoe werd ik door mijn vriend diep in den nacht uit het karretje geheschen; na mij bevolen te hebben hem den volgende middag stipt twee uur, voorzien van alle papieren en documenten, voor het Gebouw van W. en S. op te wachten, vertrok hij.

Een en ander verliep zooals afgesproken was en ieder met een handtasch vol paperassen traden wij het gebouw binnen. Nauwelijks in de vestibule gekomen klonk een vreemd geklik; plotseling vielen aan alle zijden ijzeren rolluiken naar beneden, die alle toegangen versperden en bevonden wij ons in een absolute duisternis. Nog niet van onze ontzetting bekomen, gebeurde alweer iets onverwachts; uit luiken in de vloer doken twee gestalten op, die ons zwijgend voorttrokken naar een hoek, waar door vreemde machten bewogen een rolluik weer naar boven ging en een hel verlicht vertrek zichtbaar werd. Totaal verrast door deze serie raadselachtigheden en verblind door het felle lamplicht, verzetten wij ons ternauwernood tegen een onderzoek aan den lijve, waarbij onze kleedingstukken met alle der wetenschap ten dienste staande middelen werden onderzocht. Ik ontving echter alles terug, behalve mijn elastieke bretelles en sokkendragers; naar de reden daarvan vragend, werd me door een der kerels toegesnuwd: „Dat zou u wel eens als stuf op zaal gebruiken kunnen!” Steeds meer puzzle's dus! Tijd tot deduceeren of combineeren was er evenwel niet, weer werden wij voortgesleurd in een tweede vertrek dat wij door de bedienden als „de tweede schutkolk” hoorden betitelen. Hierin vond eenzelfde onderzoek plaats als in de eerste „kolk”, alleen nóg veel nauwkeuriger dan het eerste; tevens werden we van top tot teen geröntgend. Weer verder door lange gangen en sombere zalen, tot bij een klein deurtje, waarop „Prof. Andersen” stond. Dit ging vanzelf open, we werden naar binnen geschoven en stonden voor den Hoogleraar zelve. Met een laatste duw en „Dit zijn nieuwelingen” werden we voorgesteld. „Onderzoeken!” klonk het metalen bevel en ten derde male werden wij gepeld, gedurende welke bewerking de professor opmerkte „het hemd is nader dan de rok”, bij wijze van grap natuurlijk. We moesten er allen smakelijk om lachen. Ons hierdoor meer thuis voelende, lieten we ons dan ook met genoegen meten, wegen en fotografeeren. Al onze papieren werden gecontroleerd, wat een uur vorderde; ook nam men afdrucken van teen- en vingertoppen. De professor klapte toen in de handen ten teken dat wij ons weer aan mochten kleeden en legde ons ondertusschen uit, waarom hij tot dergelijke strenge maatregelen tegen het fraudeeren was gekomen. Ha, nu ging mij een licht op; wat was dat alles logisch en natuurlijk en hoe dom, dat ik 't niet eerder begrepen had! Vol spanning luisterden we naar de uiteenzetting der anti-fraude actie; nadat de professor ons vervolgens met

enige toepasselijke woorden een verzegeld en ingevuld z.g.n. W-paspoort had overgereikt, mochten we onder geleide naar de teekenzaal vertrekken.

De aanblik dier zaal was tegelijk vreemd en imponeerd. Vijf tot zes studenten stonden daar, met zware kettingen aan hun borden vastgeklonken. Boven hun hoofd hing een groot legitimatiebewijs, terwijl alle potlooden, driehoeken en passers van gewaarmerkte en afgestempelde banderolles waren voorzien. Welk een grootsche discipline en heerlijken ijver heerschten hier! Zoo aanstekelijk werkte dit alles, dat ik mijzelf ook aan een ketting legde, een bord pakte en begon te teekenen.

Opeens werd ik echter opgeschrikt door het vrschijnen van een bloedhond, die — blijkbaar een spoor volgend — luid snuffelend door de zaal rende en eindelijk akelig blaffend op mijn buurman aanvloog. Assistenten vlogen toe en begonnen een onderzoek; weldra hield een hunner een niet-gewaarmerkte punaise triomfantelijk omhoog. Joelend sleurden zij de falsaris voor den Hoogleraar, die hem tot 3 maanden verwijdering uit de modellenzaal veroordeelde. Arme kerel!

Nauwelijks was ik weer tot mezelf gekomen of ik merkte, dat een zwartgebaarden persoon naast mij stond en mij doordringend fixeerde. Na voorzichtig rond gekeken te hebben, boog hij zich tot mij voorover en fluisterde: „Hoe waren de voornamen uwer overgrootmoeder?” „Anne Marie” zuchte ik terug. De man keek in een papier en knikte; toen rukte hij plots zijn baard weg; het was prof. Andersen, vermomd en verkleed. Hij draaide zich om, tegelijk kraakte uit alle vier de hoeken een mekaneke stem de zaal in „Niët af-kij-kèn, kaèrel! en „ik heb ù in de gà-ten!” Het waren stentorphoons, Amerikaansche uitvindingen, hier door prof. Andersen handig toegepast.

Voordat ik deze nieuwe sensatie eigenlijk goed te boven was, ging de bel. Assisten ontsloten alle aanwezigen, verzegelden alle teekengereedschap en maakten proces-verbaal van iedere teekening op. Toen mochten wij weg, twee aan twee, op de maat, die de lector in zijn handen klappend aangaf.

Buiten vond ik mijn vriend terug. Hij keek mij onderzoekend aan. „Wat zeg je er van”, vroeg hij ten slotte onder het naar huis gaan. Ik moest hem bekennen, dat ik iets dergelijks buiten Bandoeng niet voor mogelijk gehouden had, en dat ik het in zijn soort een mooie prestatie vond. „Juist” zeide hij met een ontroerde stem. „Het is een geniaal systeem, maar ik deug er niet voor. Ik heb niet genoeg gevoel voor humor. Denk je ook eens in, dat alles drie middagen in de week!” Hier begon hij te fluisteren: „Daarom, ik moèt hier weg; jou heb ik eerst nog alles laten zien, jij zult mij begrijpen en me niet verraden. Want we mogen van Andersen niet in den loop der cursus sjeezen, ik moet buiten 't land vluchten. Hier is mijn adres...” Hij stopte me een papiertje in de hand en wierp me voor het laatst een blik toe, die ik nooit zal vergeten. Toen wendde hij zich plotseling snikkend af en rende een zijstraatje in.

Nooit heb ik hem terug gezien, wel vernam ik nog dat hij ergens in Amerika op een farm leefde en gelukkig getrouwd was. En als hij niet gestorven is, leeft hij daar nog. B.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

Dames- en Heerenkleermakerij
A. VAN DER VELDEN,
DELFGAUWSCHE WEG 21. (10)
SPECIAAL INGERICHT VOOR
EERSTE KLAS WERK.

STOFFEN VOLGENS DE NIEUWSTE DESSINS.

N. A. DRABBE
CHOORSTRAAT No. 5. (10)
**TAFELZILVER - GOUDEN
EN ZILVEREN HORLOGES**

Stoom-Zuivelfabriek
Delftsche Melkinrichting **B. Veth & Co.**

GEVESTIGD 1 MEI 1879.

(34)

DIRKLANGESTRAAT 66-70.

TELEFOON No. 42.

(Gerechtigd tot het voeren van het Rijksbotermerk).

**Wetenschappelijk geleid, modern ingericht, tevens
oudst en grootst melkbedrijf hier ter stede.**

Vraagt onze geillustreerde brochure over de botercontrole.

DANS-INSTITUUT „FRANS LUNE”
 „PULCHRI STUDIO” Lange Voorhout 15, DEN HAAG.
 „KUYS WITZENBURG” RIJSWIJK (Z.-H.)

Open-, Besloten Club- en Privaatlessen.
 CORRESPONDENTIE-ADRES: BARENTSZSTRAAT 60 — DEN HAAG.

Grootste Inrichting hier ter stede.

DINERS vanaf f1.-
 Abonnementen f 10.- — f 13.50

Zes snelloopende **BILJARDS.** 48

W. L. H. PENNING.

Gelegenheid voor Diners

voor 8 à 10 personen, van af f 1,10.
 ZAAL DISPONIBEL VAN AF 5 UUR.
 Adres SPOORSINGEL 44. (6)

Degelijke DINERS

van af f 0,65 en hooger. (6)
 Chr. F. RUTER, Oude Delft 120.

Gelegenheid voor Lunch

van af f 1.—, voor 8 à 10 personen.
 ZAAL DISPONIBEL VAN AF 11 UUR.
 Adres SPOORSINGEL 44. (6)

JOH. GRABIJN

Heerenkleeding naar Maat (10)

OUDE DELFT No. 239 - DELFT

ALLES (10)

wat valt onder de benaming DRUKWERK (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

14

JOH. A. LOMMERS (6) MOLSLAAN 61. ♦♦ TELEFOON 729.
 Ook voor uw Bindwerk het adres.

NATIONALE BORG-MAATSCHAPPIJ

KEIZERSGRACHT 163 — Opgericht Anno 1893 — AMSTERDAM

BORGTOCHTEN

voor H.H. Studenten, die met Steun van den Lande opgeleid worden tot Ingenieur bij de Marine enz. 20

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 20 OCTOBER 1922.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

HULDIGING PROF. Ir. H. J. HEUVELINK.

Naar aanleiding van het bericht over de huldiging van Prof. Heuvelink, ter gelegenheid van diens 25-jarig ambtsjubileum, moeten wij nog even een kleine fout daarin herstellen. De bronzen plaquette werd n.l. niet alleen aangeboden door Practische Studie, maar door een Comité gevormd uit Practische Studie, collega's, oud-collega's en oud-leerlingen.

ROOSTERWIJZIGING

ingaaude 13 October 1922.

v. Pritzelwitz van der Horst.

Vrijdag 10—11 uur: W₃ S₁ wordt Vrijdag 11—12 uur.

Feldmann.

Vrijdag 10—11 uur: E₄ E₅ wordt Vrijdag 11—12 uur.

Dijxhoorn.

Vrijdag 11—12 uur: W₄ S₄ E₄ wordt Vrijdag 10—11 uur.

Klinkhamer.

Vrijdag 11—12 uur: Oefeningen E₅ wordt Vrijdag 10—11 u.

ROOSTERWIJZIGING

ingaaude 17 October 1922.

Feldmann.

Maandag 10—11 uur, E₅, zaal γ , wordt: Woensdag 9—10 uur, zaal γ .

Elias.

Vrijdag 1—2 uur, E₅, zaal Σ , wordt: Vrijdag 10—11 uur, zaal β .

M. de Haas.

Donderdag 9—10 uur, W₃ W₄, zaal Σ , wordt: zaal β .

Hallo.

Donderdag 9—10 uur, E₅, zaal β , wordt: zaal γ .

AANVANG COLLEGES EN OEFENINGEN.

De colleges van den hoogleeraar Dr. L. H. Siertsema Woensdag 18 October.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar E. C. von Pritzelwitz van der Horst, w.i., Maandag 16 October.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar C. M. van Wijngaarden, s. en w.i., Donderdag 19 October.

De hoogleeraar P. D. C. Kley, t., maakt bekend, dat het college Metallographie niet meer gegeven zal worden in zaal 32 (Nat. Lab.) maar in het gebouw Werktuigbouwkunde, zaal 135.

De colleges van den hoogleeraar J. G. C. Volmer zullen gegeven worden iederen Woensdagavond van 7.20 precies tot 8.10 en van 8.10 tot 9.10 uur.

De hoogleeraar Dr. L. H. Siertsema maakt bekend, dat de aangiften voor de praktische oefeningen in Natuurkunde, Algemeene Cursus 1e en 2de jaar, kunnen worden aangenomen in het Natuurkundig Laboratorium (Assistentenkamer) op Maandag, Dinsdag, Donderdag en Vrijdag van 2—3 uur.

De hoogleeraar C. B. Biezeno, w.i., maakt bekend, dat het college Toegepaste Mechanica, 5e jaar, zal aanvangen op Maandag 23 October a.s., met de behandeling van de Harmonische Analyse en hare technische toepassingen.

UITSLAG EXAMENS.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor **Civiel-Ingenieur**: G. E. Bekkering, G. C. Boonstra, W. J. Dekker, H. L. B. Denis, M. H. B. de Ferrante, A. Heeringa, N. A. van den Heuvel, F. H. J. Janssen, P. P. Jansen, G. T. Joosting, H. H. Kuper, J. P. A. van Lookeren Campagne, P. Schouwstra, P. Schuurman, J. C. Snelleman, P. C. Tirion, J. G. F. Gijzen, H. M. van Heffen, M. A. van Noorden, J. P. van der Ploeg, C. H. Raats, J. J. van der Wal, A. C. H. Toet.

voor **Bouwkundig Ingenieur**: G. Dijkstra.

voor **Werktuigkundig Ingenieur**: J. B. Ader, W. A. Boekelman, P. A. Davids, W. van Deventer, A. G. van den Hoek, J. C. von Hombracht, D. J. Houthoff, J. Hubenet, C. Kempers, A. H. de Klerek, J. H. Knoch, J. C. Knoppers, P. W. M. Kok, H. Laméris, M. van der Lee, Liem Ing Hwie, H. A. D. Mispelblom Beijer, R. C. Nauta, A. J. Rutten, D. T. Ruys, J. H. Schneider, H. J. Spoelstra, C. J. J. Stamm'ler, T. P. Tromp, P. H. Wijtman, A. J. Brugma, N. Knipscheer, L. L. Mulder, J. C. Nonnekens, L. J. Th. Ruinen, E. J. Yzerman.

voor **Scheepsbouwkundig Ingenieur**: A. Meijer, C. J. Meijers.

voor **Electrotechnisch Ingenieur**: G. H. Bast, A. van den Berg, J. van Dam van Isselt, W. Fontein, F. Frank, Mej. C. A. A. F. Goemans, M. J. M. van Gastel, D. J. Groen, H. A. G. Hazeu, A. H. Hoving, A. H. J. Hugén, F. A. A. Meijer, H. J. A. Post, M. J. Schild, P. J. C. Smoor, M. Spies, P. G. T. Stille, A. A. J. Stols, A. Timmer, J. M. Unk, A. D. J. Uurbanus, E. van Vianen, F. L. de Vries, J. J. H. Vrijdaghs, T. C. Willemsen, J. J. Jansen, H. J. Jimmink, M. J. Jansen, M. Kiek, S. Kramer, J. M. Op den Orth, M. Peekema, P. J. G. Pennings, J. L. G. Tersteeg, H. E. van Thijn.

voor **Scheikundig Ingenieur**: B. M. Beins, W. Bladergroen, A. C. W. Bosman, R. J. Bouricius, C. M. Bremer, R. van Bronckhorst, Mej. W. M. C. ten Bruggencate, G. J. Crans, N. P. J. Daamen, A. Danvillier, A. J. Gentil, A. P. Neeb, A. C. Onborg, J. A. E. Peek, Mej. H. J. Ravenswaay, A. P. Struijk, G. G. van Sijll, M. Vlasblom, Mej. D. S. C. van der Woude, J. G. v. d. Zee.

voor **Mijnningenieur**: R. V. van Bemmelen, G. ter Bruggen, J. Kleinsmiede, A. Paulen, P. M. L. Schleurholte Boerma, A. W. Tondou, H. L. J. Zermatten.

De examens zijn hiermede afgelopen.

FAMILIEBERICHTEN.

Verloofd:

LIES DE KOE

en

H. F. E. DU MOSCH, techn. stud.

Rochussenstraat 251, Rotterdam.

Binnenwatersloot 2, Delft.

Geen ontvangdag.

Oosteinde 14, Amsterdam.

MARIA BERGSMA

en

H. REBEL.

Wilhelminalaan 28, Rijswijk (Z.-H.)

Ontvangdag:

Oude Delft 37a, Delft.

Zondag 22 Oct., 3-4.30 n.m.

ADVERTENTIËN.

Ter overname gevraagd:

Klopper, Toegep. Mechanica I, II, III 2edr.

Brieven met prijsopgave onder No. X, Boekcentrale, Hertog Govertkade, Delft. (5)

Naturwissenschaften.

Wij zoeken een zoo mogelijk compleet ex. van het 1e halfjaar 1922. Kan iemand zijn ex. hiervoor afstaan?

UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, Delft.

DINEEREN.

GOED DINER à f 1.— aangeboden voor zes à acht Heeren.

Adres: SIMONSSTRAAT 10. (5)

Wegens vertrek bieden 2 studenten hun

KAMERS

aan per 1 Nov.

Prijs f 65.— p.p. p.m. met volledig pension.

BRAB. TURFMARKT 72. (6)

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr. ... Binnenwatersloot 33

TECHN. STUDIEBOEKEN

Teekentafels - Teekenborden

Teekenhaken - Driehoeken

Vulpenhouders-Dictaatcahiers

Ringboeken - Collegetasschen

Potlooden - Gommelastiek

Maatstokken - Mallen

Penseelen - Waterverven

Verfdoozen voor W., C. en B.

Letterschablonen

POSTPAPIER en ENVELOPPEN

in doozen en in blocs.

Rekenlinialen - Passerdoozen

Het alombekende zware Teekenpapier
 steeds voorradig in vellen van 100 x 80
 c.M. en aan rollen van 1.50 M. breed